

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobce: **V. F.**, zast. JUDr. Jiřím Brožem, advokátem se sídlem Vinohradská 2828/151, 130 00 Praha 3, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2012, č.j. KUJI 33210/2012, sp. zn. OOSČ 254/2012 OOSC/79/ZK,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 16. 5. 2012, č.j. KUJI 33210/2012, sp. zn. OOSČ 254/2012 OOSC/79/ZK, bylo podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, ze dne 20. 2. 2012, č.j. MMJ/OD/16321/2011-25; 21203/2012/MMJ, vydané dne 20. 2. 2012 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“) jako opožděné zamítnuto.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), jehož skutkovou podstatu naplnil porušením ust. § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) tím, že dne 24. 6. 2011 v 17:02 hod. překročil jako řidič osobního motorového vozidla značky, registrační značky, na dálnici D1 km 130 až 112, ve směru jízdy na Prahu, nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici (130 km/hod.) o 50 km/hod. Hlídkou DO Policie ČR Velký Beranov mu byla silničním rychloměrem zn. PolCam PC2006 naměřena rychlost 186 km/hod. Po odečtu možné odchylky měřicího zařízení byla stanovena jako nejnižší možná naměřená rychlost vozidla 180 km/hod. Za uvedený přestupek mu byla uložena podle ust. § 22 odst. 7 zákona o přestupcích ve znění účinném do 31. 7. 2011 s odkazem na ust. § 11 odst. 1 písm. b) a c) zákona o přestupcích pokuta v částce 6.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu šesti měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Žalobou ze dne 9. 7. 2012 se domáhal žalobce zrušení přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci tomuto správnímu orgánu k dalšímu řízení. V žalobních námítkách uvedl, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech dle ust. § 65 odst. 1 s.r.s., což mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Uvedl, že dne 21. 2. 2012 mu bylo doručeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 20. 2. 2012, proti kterému podal odvolání, k poštovní přepravě bylo dáno dne 5. 3. 2012. Žalovanému bylo odvolání doručeno dne 6. 3. 2012. Zákonná lhůta pro podání odvolání k příslušnému správnímu orgánu skončila dnem 7. 3. 2012. Dne 8. 3. 2012 vydal žalovaný usnesení č.j. KUJI 16289/2012, kterým odvolání žalobce postoupil správnímu orgánu I. stupně. Uvedený správní orgán jej obdržel až dne 12. 3. 2012, tedy po uplynutí zákonné lhůty pro podání odvolání. Z tohoto důvodu následně žalovaný podané odvolání zamítl. Žalovaný uvedl, že odvolání neadresoval žalovanému, nýbrž správnímu orgánu I. stupně. Z odvolání je patrný adresát „Krajský úřad kraje Vysočina, prostřednictvím Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy, Tyršova 18, 586 01 Jihlava.“ Byl přesvědčen, že totožnou adresu napsal i na obálku, do které bylo odvolání vloženo. Tuto adresu napsal rovněž na podací lístek, nicméně opomenul uvést „Magistrát města Jihlavy“, ačkoliv adresa odpovídá adrese sídla prvostupňového správního orgánu. Není proto zřejmé, proč odvolání bylo doručeno přímo žalovanému.

I pokud by zaslal odvolání přímo žalovanému, byl toho názoru, že postup žalovaného je v rozporu s ust. § 2 odst. 3 a odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Dále odporuje zásadě uvedené v ust. § 6 odst. 1 a v § 8 odst. 1 správního řádu. Rovněž byl přesvědčen, že žalovaný porušil ust. § 12 správního řádu, dle kterého dojde-li podání správnímu orgánu, který není věcně či místně příslušný, bezodkladně je postoupí příslušnému správnímu orgánu. Žalovaný obdržel odvolání dne 6. 3. 2012, avšak usnesení o postoupení odvolání vydal až dne 8. 3. 2012, správní orgán I. stupně je obdržel až dne 12. 3. 2012. Pokud by však žalovaný rozhodl bezodkladně, mohlo být rozhodnutí o postoupení odvolání spolu s odvoláním doručeno příslušnému správnímu orgánu dne 7. 3. 2012, čímž by byla zachována zákonná lhůta pro podání odvolání.

Dále namítl, že byl správním orgánem I. stupně nesprávně poučen o možnosti podat odvolání, neboť v poučení uvedená věta „lze podat odvolání ke Krajskému úřadu kraje Vysočina prostřednictvím Magistrátu města Jihlavy“, nesplňuje zákonem stanovené náležitosti odvolání a je rovněž zavádějící, neboť z ní pro laika vyplývá, že odvolání má být podáno ke Krajskému úřadu kraje Vysočina.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 5. 10. 2012 navrhl, aby podaná žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta, neboť žalobce byl řádně poučen v souladu s ust. § 68 odst. 5 správního řádu. Sám žalobce sdělil, že na podacím lístku uvedl adresu obsahující údaje „Krajský úřad kraje Vysočina, odbor dopravy, Tyršova 18, 586 01 Jihlava,“ totožnou adresu pak uvedl i na obálku, která obsahovala odvolání. Není tedy pravdou, že by na obálku od odvolání uvedl adresu „Krajský úřad kraje Vysočina, prostřednictvím Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy, Tyršova 18, 586 01 Jihlava.“ Navíc již ve správním řízení jednou podával odvolání (odvolání ze dne 14. 10. 2011), přičemž na obálku uvedl „Krajský úřad kraje Vysočina, Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy, Tyršova 18, 586 01 Jihlava 1, p. E. J.“ Z tohoto je zřejmo, že v prvním případě na základě poučení o odvolání postupoval v intencích obsahu tohoto odvolání, písemnost tak byla bez problému doručena příslušnému správnímu orgánu. Pokud nerespektoval v projednávané věci poučení správního orgánu I. stupně a odvolání zaslal přímo žalovanému, ač musel vidět, jakým způsobem a na jakou adresu odvolání zaslat, musí nést i negativní procesní důsledky z tohoto úkonu.

V důsledku chybně uvedené adresy na obálce došlo k tomu, že příslušné oddělení obdrželo odvolání dne 7. 3. 2012 v odpoledních hodinách. Oprávněná úřední osoba odvolání obdržela dne 8. 3. 2012 v ranních hodinách, téhož dne, tzn. bezodkladně, bylo vydáno usnesení, kterým odvolání žalobce bylo postoupeno věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

K výkladu pojmu „bezodkladně“ se žalovaný odvolal na stanovisko JUDr. Josefa Vedrala, Ph.D., Komentář ke správnímu řádu, II aktualizované a rozšířené vydání, v němž je uvedeno, že „*pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, prakticky v řádu dnů...*“, tzn. v daném případě, bylo-li usnesení o postoupení vydáno dne 8. 3. 2012 (tedy dva dny poté, kdy bylo toto odvolání doručeno žalovanému), čili odvolání bylo postoupeno v řádu dnů, konkrétně již za dva dny, jedná se o bezodkladně provedený úkon. Dále v případě postoupení podání pro nepřislušnost je nutné, aby odvolání včetně obálky, apod. bylo postoupeno příslušnému správnímu orgánu v originále, což prostřednictvím datové schránky možné není.

Žalobce v replice k písemnému vyjádření žalovaného dne 29. 10. 2012 uvedl, že adresa, na kterou má být odvolání doručeno, byla správně uvedena, byl zcela v dobré víře, že odvolání bude na uvedenou adresu také doručeno. Dle komentáře L. Jemelka, K. Pondělíčková, D. Bohadlo, Správní řád, Komentář 3. vydání, Praha: C. H. Beck, 2011, s. 354 a s. 355 k ust. § 83 odst. 1 je odvolací lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno odvolání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo, je-li v tento den podána poštovní zásilka adresována tomuto správnímu orgánu, která obsahuje odvolání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě. Opakovaně poukázal na skutečnost, že nebyla dodržena zásada bezodkladnosti postoupení písemnosti příslušnému správnímu orgánu. Trval proto na návrhu, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno pro nezákonnost a pro vady řízení a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Ze správního spisu vyplývá, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 20. 2. 2012, č.j. MMJ/OD/16321/2011-25; 21203/2012/MMJ bylo žalobci doručeno dne 21. 2. 2012. Dne 5. 3. 2012 podal odvolání s tím, že na poštovní obálce byla uvedena adresa „Krajský úřad kraje Vysočina, odbor dopravy, Tyršova 18, 586 01 Jihlava 1“, shodná adresa byla uvedena i v obsahu podané písemnosti označené „odvolání proti rozhodnutí o přestupku č.j. MMJ/OD/16321/2011-25“ směřující proti rozhodnutí o přestupku vydaném Magistrátem města Jihlavy, odbor dopravy dne 20. 2. 2012, pod č.j. MMJ/OD/16321/2011-25. Žalovanému

bylo odvolání doručeno dne 6. 3. 2012. Dne 8. 3. 2012 vydal žalovaný usnesení, kterým citované odvolání postoupil správnímu orgánu I. stupně jako orgánu věcně příslušnému. Správní orgán I. stupně obdržel usnesení dne 12. 3. 2012. Citované usnesení bylo zasláno žalobci na vědomí. Ve spise je dále založeno rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2012, č.j. KUJI 33210/2012, sp. zn. OOSČ 254/2012 OOSC/79/ZK, kterým podané odvolání žalobce podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu bylo jako opožděné zamítnuto.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Soud přezkoumal obě napadená správní rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jejich vydání, a to v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 71 odst. 1 a § 75 odst. 1 s.ř.s.).

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba není důvodná.

Spor mezi účastníky je v rovině právní, skutkové okolnosti vyplývají z přezkoumávaného rozhodnutí a z obsahu připojeného správního spisu. Meritem souzené věci je zjištění, zda odvolání podané žalobcem je odvoláním opožděným či nikoliv. Jak vyplývá z rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 20. 2. 2012, žalobce byl řádně poučen, že „proti rozhodnutí lze podat odvolání do 15ti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému úřadu kraje Vysočina prostřednictvím Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy. Z písemné obálky, která obsahovala odvolání žalobce ze dne 5. 3. 2012, je zjištěno, že žalobce adresoval odvolání „Krajskému úřadu kraje Vysočina, odbor dopravy, Tyršova 18, 586 01 Jihlava 1.“ Totožná adresa pak byla uvedena i v odvolání. Sám žalobce uvedl, že na podací lístek zadal adresu obsahující údaje „Krajský úřad kraje Vysočina, odbor dopravy, Tyršova 18, 586 01 Jihlava.“ Je tedy zřejmo, že byť byl žalobce řádně poučen o způsobu a formě podání odvolání, určitostí poučení obsaženého v rozhodnutí prvoinstančního orgánu se náležitě neřídil.

Nutno přisvědčit i argumentaci žalovaného, že v předmětné věci podával žalobce již jednou odvolání ze dne 14. 10. 2011, a to dne 17. 10. 2011, přičemž na obálku uvedl správně „Krajský úřad kraje Vysočina, Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy, Tyršova 18, 586 01 Jihlava, p. E. J.“ Žalobce proto mohl být veden předchozí zkušeností v tom, jakou adresu má na obálku uvést, aby tak odvolání bylo doručeno příslušnému správnímu orgánu. Navíc z obsahu poučení obsaženého v rozhodnutí prvoinstančního orgánu bylo zcela zřejmé, u kterého správního orgánu má být odvolání podáno a který správní orgán bude o odvolání rozhodovat. Dále rozhodnutí obsahuje i správné a srozumitelné poučení o lhůtě k podání odvolání. Soud má proto za to, že poučení splňovalo všechny požadované náležitosti, neuvádělo žádné nesprávné či mylné údaje. Byla z něj zcela zřejmá nejen lhůta k podání odvolání, ale také to, u kterého orgánu je třeba odvolání podat, a který správní orgán o odvolání rozhoduje.

Podle § 86 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. v platném znění (dále jen „správní řád“) odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Podá-li účastník řízení odvolání u jiného než příslušného správního orgánu, vystavuje se nebezpečí zmeškání odvolací lhůty. Odvolání podané u odvolacího správního orgánu je třeba považovat za včas podané jedině tehdy, pokud bylo předáno odvolacím orgánem správnímu orgánu I. stupně před uplynutím odvolací lhůty.

Podle § 12 správního řádu správní orgán, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně podání usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil (dále jen „podatel“). Pojem „bezodkladně“ je třeba vyložit jako přiměřený časový úsek, v němž je správní orgán schopen učinit úkony k postoupení podání za daných okolností a při běžném chodu úřadu (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2008, č.j. 3 As 2/2008-155, www.nssoud.cz).

Podáním se podle § 37 správního řádu rozumí úkon účastníka řízení směřující vůči správnímu orgánu, tzn. i odvolání (§ 82 odst. 2 správního řádu). V projednávaném případě bylo odvolání žalobcem doručeno žalovanému dne 6. 3. 2012, usnesením ze dne 8. 3. 2012, č.j. KUJI 16289/2012 bylo podle § 12 správního řádu postoupeno jako věcně příslušnému správnímu orgánu I. stupně (§ 86 odst. 1 správního řádu). Prvostupňový správní orgán obdržel usnesení dne 12. 3. 2012, odvolatel byl o tomto postoupení vyrozuměn. Žalovaný tak nepochybně dostal své povinnosti stanovené v § 12 správního řádu a nelze mu proto přičítat odpovědnost za opožděnost odvolání stěžovatele.

Podle § 37 odst. 4 správního řádu podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Citované ustanovení umožňuje účastníkům řízení učinit svá podání pomocí faxu, nevztahuje se to však na doručování ze strany správního orgánu. Díl IV, Hlavy II, části druhé správního řádu obecně vymezuje v § 19 způsoby doručování správního orgánu. Při doručování jiným správním orgánům a orgánům veřejné moci se podle § 21 odst. 6 postupuje obdobně jako při doručování právníkům osobám (odstavce 1 až 5 tohoto ustanovení). Žádné z citovaných ustanovení doručení pomocí telefaxu neupravuje. Nelze proto vytknout žalovanému, že nepostupoval dle § 37 odst. 4 správního řádu, neboť fakticky učinil úkon na místo účastníka řízení. Správní orgán totiž neučinil úkon postoupení z toho důvodu, aby tak projevil vůli účastníka řízení řádně podat odvolání, ale proto, že sám nebyl v této fázi k dalšímu postupu ve věci příslušný (viz rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2008, č.j. 3 As 2/2008-155, www.nssoud.cz).

Jelikož rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalovanému doručeno dne 21. 2. 2012, podle § 83 odst. 1 správního řádu, odvolací lhůta činí patnáct dní od oznámení rozhodnutí, v tomto případě tedy ode dne 21. 2. 2012. Běh lhůty započal ode dne 22. 2. 2012 (§ 40 odst. 1 písm. a) správního řádu) a skončil dnem 7. 3. 2012, tudíž dne 8. 3. 2012 napadené rozhodnutí nabylo právní moci. Žalobce podal odvolání dne 5. 3. 2012, odvolání nesprávně adresoval žalovanému, který jej obdržel dne 6. 3. 2012. Dne 8. 3. 2012 vydal žalovaný usnesení, kterým odvolání postoupil správnímu orgánu I. stupně jako věcně příslušnému. Prvostupňový správní orgán usnesení obdržel dne 12. 3. 2012, tudíž opožděně. Za daného stavu rozhodnutí žalovaného v řešení otázky včasnosti odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu, bylo správné, neboť jak výše již uvedeno žalobce byl zcela jasně prvoinstančním orgánem poučen o tom, který správní orgán bude o odvolání rozhodovat (resp. ke kterému správnímu orgánu se lze odvolat) a u kterého správního orgánu je třeba odvolání podat. Stejně tak pokud usnesení o postoupení odvolání, které bylo vydáno dne 8. 3. 2012, tj. 2 dny poté, kdy bylo odvolání

doručeno žalovanému, prokazuje, že rozhodnutí bylo vydáno bezodkladně, tzn. prakticky v řádu dní, a to z důvodů technických jak podrobně zdůvodnil žalovaný v písemném vyjádření ze dne 5. 10. 2012.

Krajský soud v Brně na základě výše uvedeného uzavírá, že přezkoumávané rozhodnutí žalovaného netrpí vadou chybného posouzení právní otázky v rozsahu dle žalobních bodů, a proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. prosince 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová